

Maše Masses 6/1 - 7/12, 2015

PONEDELJEK MONDAY 6/1
8:00 Parishioners

TOREK TUESDAY 6/2
8:00 Parishioners

SREDA WEDNESDAY 6/3
8:00 + Srečko & Ančka Belic - M. & V. Burger

ČETRTEK THURSDAY 6/4
8:00 + Justi Prebil - M. & C. Kovac

PETEK FRIDAY 6/5
8:00 + Jože & Anica Sodja - K. & J. Sodja

SOBOTA SATURDAY 6/6
6:00PM + Louis Shager - M. Juvan

NEDELJA SUNDAY 6/7
10:30 + Branko Stojakovic - H. Klesin

PONEDELJEK MONDAY 6/8
8:00 Parishioners

TOREK TUESDAY 6/9
8:00 + Sava Minnich - H. Klesin

SREDA WEDNESDAY 6/10
8:00 + Nace Novak - T. Delak

ČETRTEK THURSDAY 6/11
8:00 + Pezdirc

PETEK FRIDAY 6/12
8:00+ Miha Lužnik - Lango

SOBOTA SATURDAY 6/13
6:00PM + Cecilija Burgar - M. Juvan

NEDELJA SUNDAY 6/14
10:30 po namenu Marije Klesin

PONEDELJEK MONDAY 6/15
8:00 + Parishioners

TOREK TUESDAY 6/16
8:00 + Ludvik & Mimi Burgar - K. & J. Sodja

SREDA WEDNESDAY 6/17
8:00 + Sr. Thomas Maclaughlin - M. & C. Kovac

ČETRTEK THURSDAY 6/18
8:00 + Rev. Alojz Hribšek - J. Prelog

PETEK FRIDAY 6/19
8:00 + Carl Prelog - J. Prelog

SOBOTA SATURDAY 6/20
6:00PM + Ernest Shager - M. Juvan

NEDELJA SUNDAY 6/21
10:30 + Tone Jenko - M. & V. Burger

PONEDELJEK MONDAY 6/22
8:00 + Parishioners

TOREK TUESDAY 6/23
8:00 + Gerry Tarutani - T. Delak

SREDA WEDNESDAY 6/24
8:00 + Pezdirc

ČETRTEK THURSDAY 6/25
8:00+ Franc & Nežka Novak - Branc

PETEK FRIDAY 6/26
8:00 + Valentin & Ivanka Branc - Branc

SOBOTA SATURDAY 6/27
6:00PM + Paula & Anton Miklitsch - M. Juvan

NEDELJA SUNDAY 6/28
10:30 + Damjan Nanut - Lango

PONEDELJEK MONDAY 6/29
8:00 + Parishioners

TOREK TUESDAY 6/30
8:00 po namenu Lango

SREDA WEDNESDAY 7/1
8:00 + Parishioners

ČETRTEK THURSDAY 7/2
8:00 + Zalka Trpin - M. & V. Burger

PETEK FRIDAY 7/3
8:00 + Helena Remec r. Pollak - P.Remec

SOBOTA SATURDAY 7/4
6:00PM + po namenu

NEDELJA SUNDAY 7/5
10:30 po namenu M. & V. Burger

PONEDELJEK MONDAY 7/6
8:00 + Parishioners

TOREK TUESDAY 7/7
8:00 + Emil Rucigay - M. & C. Kovac

SREDA WEDNESDAY 7/8
8:00 + Klara Draksler - M. & V. Burger

ČETRTEK THURSDAY 7/9
8:00 + Pezdirc

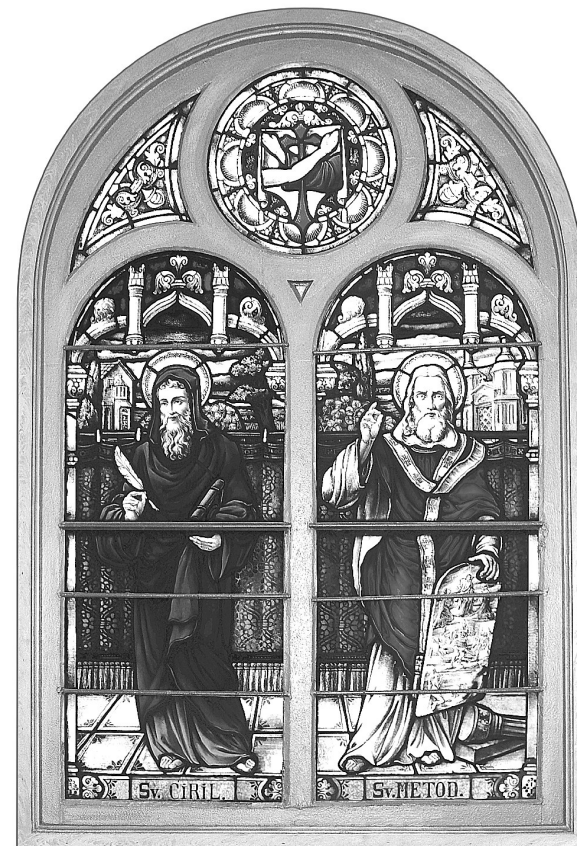
PETEK FRIDAY 7/10
8:00 + Christine Zaic

SOBOTA SATURDAY 7/11
6:00PM + Leo Shapiro - M. & C. Kovac

NEDELJA SUNDAY 7/12
10:30 + Dolores Kreck

June 1, - July 12, 2015

Cerkev Svetega Cirila

Church of Saint Cyril

62 St. Marks Place
New York, NY 10003
Phone/Fax: 212 674-3442
Rev. Krizolog Cimerman, OFM, Pastor

Dragi farani in prijatelji!

Mesec maj je v župnijah tudi mesec prvih obhajil in birm in porok. Letos 16. maja sta si v Piranu v Sloveniji obljubila večno zvestobo tudi Andrej Branc in Sara Žigon; obema želimo božjega in Marijinega varstva za dolgo in srečno življenje.

Letošnji maj so zaznamovala praznovanja ob 70letnici konca II. svetovne vojne, ki je globoko zaznamovala milijone ljudi in povzročila nedopovedljivo trpljenje, ki sega tudi še v naš čas in katere posledice bodo še dolgo odmevale v srcih ljudi. To obletnico je obeležila tudi Cerkev na Slovenskem pri Mariji na Brezjah, ki jo Slovenci že od nekdaj kličemo Kraljica miru. Slovesno maševanje je vodil ljubljanski nadškof msgr. Stane Zore in ob tej priliki med drugim povedal:

Priromali smo k Mariji Pomagaj, da bi se njej in po njej dobremu Bogu s hvaležnostjo poklonili ob spominjanju 70. obletnice konca druge svetovne vojne. Z molitvijo zahvale se oziramo v čas, ko se je po šestletni morji končalo gorje, ki je pomorilo 50 milijonov ljudi, od tega jih je trideset milijonov umrlo med civilisti.

S kakšnim hrepenenjem so ljudje pričakovali ta dan. Dan, ko bi utihnilo orožje. Dan, ko jih ne bi bilo več strah. Dan, ko se ne bi bali oditi spat, ker ne bi vedeli, ali bo noč minila mirno, ali pa bodo ponoči doživeli nenapovedan obisk, ki pogosto ni jemal samo imetja, živeža in živine iz hleva, ampak je mimogrede vzel tudi življenje tega ali onega gospodarja, žene, sina, hčere. Z obiskom je odšel v noč in nikdar več se ni vrnil. Kako težko so pričakovali čas, v katerem bi lahko orali svoje njive in kosili svoje travnike, v katerem bi lahko želi svojo pšenico in se veselili polnih kašč. Kako težko so pričakovali čas, v katerem bi sosed spet lahko bil samo sosed. Čas, v katerem ne bi bilo potrebno šepetati in se neprestano ozirati naokrog, če te morda ne poslušajo nepoklicana ušesa. Hvala Bogu po Materi Mariji, da je ta dan prišel. Zlo, ki je šest let pustošilo po Evropi in je v vojno norost potegnilo ves svet, je bilo premagano.

Toda kako je mogoče, da se je mrtvaški ples 2. svetovne vojne sploh začel? Mislim, da lahko pritrdimo misli Dobrice Čosića, ki pravi: »V sodobnem času se vsaka vojna začne z veliko lažjo. Čim večja je vojna, tem večja je laž o njenem cilju!« Kakšne obljube, kako svetlo prihodnost, kakšno veličino so svojemu narodu obljubljali njegovi voditelji. Kakšna blaginja, kakšna vesplošna enakost in bratstvo sta zvenela iz besed. Vse te obljube so bile laž. Navdihoval jih je hudič, ki je »lažnivec in oče laži« (Jn 8,44). Ljudje so verjeli besedam, ki so donele iz zvočnikov. Dali so se prepričati, da morajo namesto orodja vzeti v roke orožje. Da jim zemlje ni treba obdelovati, ampak jo morajo osvajati. Da jim ni treba proizvajati dobrin, ampak jih lahko vzamejo bogatim. Verjeli so celo, da je treba za osvajanje zemlje in za jemanje

dobrin drugim ubijati. In so začeli ubijati. Jude, Rome, Slovane ... Sosedo, krajevne veljake, posestnike ...

Res je, bratje in sestre. Niso se vsi dali prepričati, da je treba osvajati zemljo, da je treba jemati dobrine. Mnogi, najbrž kar večina, so bili v to prisiljeni. Raje bi orali njive in delali v tovarnah, a so jim porinili orožje v roke in jim zagrozili: ubijaj, ali pa boš ubit. Ker so mimo domov hodile različne vojske, največkrat ni bila odločitev posameznika, katera vojska ga bo vzela s sabo. Ko so zahtevali, je moral z njimi – v nasprotnem primeru bi trpeli njegovi domači. Zaradi tega so naši možje in fantje nosili uniforme vseh vojskujočih se strani. In ko se danes Bogu zahvaljujemo za konec 2. svetovne vojne, lahko samo v spoštljivi grozi priznamo, da mora naše bogoslužje ostajati zgolj na ravni zahvale za konec vojne in prošnja za mir. Takoj ko bi zapadli skušnjavi, da bi začeli slaviti zmago, bi začeli deliti ljudi, ki so bili ne po svoji krivdi in največkrat tudi ne po svoji odločitvi na tako različnih straneh.

Zato me strese mraz, ko z neznosno lahkostjo in neodgovornostjo lepimo ljudem etikete in prištevamo ene med heroje in druge med izdajalce domovine. Res je, da heroje potrebujejo režimi tega sveta, Bog pa, ki je edini gospodar in sodnik zgodovine, zmaguje z mučenci. Slava herojev traja tako dolgo, dokler obstajajo njihovi spomeniki, mučenci pa so zapisani v knjige večnosti.....

Ne moremo si torej zatiskati oči pred vso resnico, saj nas bo po Jezusovi besedi resnica osvobodila. Ko je namreč en del Evrope proslavljal mir in svobodo, si je drugi del Evrope nadel črne rute in potihoma, na skrivaj ihtel za pomorjenimi. To so bili strašni časi: eni so igrali na harmoniko in prirejali mitinge, drugi pa so padali v brezna in rudniške rove, za njimi pa so ostajali žalujoči, ki niso smeli žalovati. Prizadeti, ki niso smeli pokazati svoje bolečine. Sirote, ki niso bile deležne sočutja in so bile desetletja zaznamovane. Ob koncu 2. svetovne vojne so nad enimi vihrale zastave, drugi pa so jokali nad svojimi otroki in se niso dali potolažiti zaradi otrok, ker jih ni več (prim. Jer 31,15).

Čeprav se je vojna končala, je po sredi našega naroda zazijal prepad, iz katerega še vedno vpije vprašanje, ki ga je Bog postavil Kajnu: »Kje je tvoj brat?« (1 Mz 4,9). Ali kot je na sprejemu ob 70. obletnici konca 2. svetovne vojne dejal predsednik republike: »Kako je mogoče, da smo skoraj tri četrt stoletja po koncu druge svetovne vojne odpustili Nemcem in Italijanom, brat bratu pa ne?« Morebiti pa je sedaj, po sedemdesetih letih, končno napočil čas, da se v resnici ozremo naokrog in se vprašamo, kje so naši bratje. V zagovarjanju svojega prav, v obrambi neomadeževanosti lastnih postopkov in korakov, v mistificiranju ideologij smo spregledali človeka: človeka, ki je z veseljem živel, človeka, ki je hrepenel po svobodi, človeka, ki se ni mogel odpovedati svojim svetinjam in je zaradi tega moral umreti: človeku življenje lahko vzamemo, srca mu ne moremo vzeti nikoli, lahko si prilastimo oblast nad njegovim telesom, ne moremo pa se polastiti njegove duše. (se nadaljuje prihodnjič)

PIKNIK MAŠA PRI BRANČEVIIH: JULY 19, 2015 AT 1:00 PM
May they rest in Peace....Mario Bernetti, died may 29, 2015, age 74

Scholarship Applications are now available for the 2015-2016 academic year. Deadline is June 30, 2015